

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Fru Hanne Severinsen optræder undertiden som overordentlig kyndig på dette område, og så kan det undre mig noget, når fru Hanne Severinsen siger, at alle mulige små detaljer skal ændres gennem lokalplaner. I den gældende § 47, stk. 3, står der, at mindre betydende dispensationer fra bestemmelser i en lokalplan osv. kan meddeles, når der ikke vil ske en ændring af den særlige karakter af det pågældende område. Der er i forvejen en dispensationsadgang, og jeg vil gerne vide: kan fru Hanne Severinsen komme konkret her og påvise, om der i nogle situationer har været tale om, at denne dispensationsadgang ikke har kunnet fortolkes på en måde, der for kommunalbestyrelsen har været fornuftig?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Leif Hermann kan jeg sige, at jeg husker adskillige eksempler fra dengang, da vi havde en byplanborgmester i 4. afdeling, som havde lokalplanpligt. Der blev mange gange læst i den kommuneplanlovgivning på den måde, at tingene, selv om det bare var små ændringer, krævede lokalplanpligt. Det var til stor irritation, og det betød i virkeligheden, at man f.eks. havde lokalplanpligt, hvis man skulle nedrive en gammel fabriksbygning, som var fuldstændig ubrugelig, og så skulle man gå og vente i flere år.

Nu er vi ganske vist gået fra Skylla til Charybdis – vi er gået fra Viljo Sigurdsson til Weidekamp – det indrømmer jeg er næsten lige så slemt i den anden retning, og jeg forstår godt, fru Anne Grete Holmsgård, at man bliver nødt til at være lidt paranoid over for Københavns kommune på det område.

Men så vil jeg godt lige understrege, at det ikke er rigtigt, at det er kommunen selv, der skal afgøre, om f.eks. det at ændre i en tidsfølgeplan på en saneringsplan bare er en mindre ændring. Det er jeg også sikker på at miljøministeren kan bekræfte.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er min hensigt at udsætte mødet efter behandlingen af denne sag.

Poulsgaard (FP):

Nærdemokratiet kan også druknes i papir og planlægning. De stakkels mennesker derude i kommunerne i dag skal sidde med stabler af planer, rapporter, og jeg ved ikke hvad, og alt det skal skrives ned, og det skal skrives hen, og det skal skrives op. Man skulle søreme tro, at vi lever i russiske tilstande, i stedet for at vi har en liberal regering, for i Rusland ønsker de jo også at planlægge 5 og 10 år frem.

Når man så ser på dette lovforslag – det er faktisk ret et digert værk – sætter jeg rent umiddelbart et kryds ved det. Det kryds betyder positiv, for der står i hvert fald »forenkling«, og er der noget, vi trænger til, hvad angår dette område, så er det forenkling, så er det ikke mere planlægning, ikke flere høringsfaser, og jeg ved ikke hvad, der dræber ethvert initiativ. Det tager jo flere år, før man kan komme i gang med noget som helst.

Jeg kan ikke sådan lige umiddelbart overskue alle disse lovparagraffer og de ændringer, der er foreslået, men vi går i hvert fald til arbejdet med en positiv indstilling til, at der skal ske en forenkling på området.

Maisted (FD):

De frie demokrater kan støtte dette lovforslag, for vi har fuld forståelse for, at kommunalbestyrelser er blevet trætte af VSere og SFere, der prøver på at sætte en kæp i hjulet, hver gang der skal laves en form for planlægning. Deres systematiske undergravning af samfundet og dets udvikling i en positiv retning er jo en årsag til, at man har ønsket disse regler. Det er selvfølgelig sørgeligt, at vi har et overadministreret samfund, hvor man altså er kommet dertil, hvor man må sige: al magt til kommunalbestyrelserne, for at få det til at fungere.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som det er nævnt, trådte kommuneplanen i kraft i 1977, og som fru Hanne Severinsen klart beskrev, har erfaringerne med lovens administration vist, at der er behov for klare og mere smidige regler for lokalplanlæg-